

КОНВЕНЦИЈА ЗА РАБОТНИ ОДНОСИ ВО ЈАВНИТЕ СЛУЖБИ, 1978 (бр. 151)

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

свикана во Женева, од страна на Управувачкото тело на Меѓународната канцеларија на трудот, на шеесет и четвртата сесија одржана на 7 јуни 1978 година и

имајќи ги предвид условите од Конвенцијата за слободата за здружување и заштита на правото за организирање, 1948 г. и Конвенцијата за правото на организирање и колективно договарање, 1949 г. и од Конвенцијата и Препораката за претставниците на вработените, 1971 г. и

имајќи предвид дека Конвенцијата за правото на организирање и колективно договарање, 1949 г. не покрива одредени категории на вработени во јавната служба и дека Конвенцијата и Препораката за претставниците на вработените, 1971 г. се применуваат на претставниците на вработените во претпријатието и

земајќи го предвид значителното проширување на активностите на јавната служба во голем број земји и потребата за цврсти работни односи меѓу јавните органи и организациите на јавни службеници и

имајќи ја предвид големата разновидност на политички, социјални и економски системи на земјите-членки, како и разликите што во практика постојат меѓу нив (на пример, во поглед на односните функции на централно и локално ниво, на сојузните, државни и регионални органи и државни претпријатија и различни видови автономни и полуавтономни јавни тела, како и природата на работните односи), и

земајќи предвид одредени проблеми што произлегуваат од обемот и дефинициите за целта на кој било меѓународен инструмент, поради разликите што во многу земји постојат меѓу вработувањето во приватниот и јавниот сектор, како и потешкотиите со толкувањето што произлегуваат од примената на соодветните одредби од Конвенцијата за правото на организирање и колективно договарање, 1949 г., кај јавните службеници и наодите на надзорните тела на МОТ за големиот број случаи каде некои од владите ги применуваат на начин што исклучува големи групи на јавни службеници од полето на примена на Конвенцијата, и

одлучувајќи за донесување на одредени предлози во однос на слободата на здружување и постапките за одредување на условите за вработување во јавната служба, што претставува петта точка на дневниот ред на сесијата, и

утврдувајќи дека овие предлози ќе бидат во форма на меѓународна Конвенција,

на дваесет и седми јуни илјада деветстотини седумдесет и осма година, ја донесе, следнава Конвенција, што може да се цитира како Конвенција за работни односи во јавните служби, 1978 година:

ДЕЛ I. ПОЛЕ НА ПРИМЕНА И ДЕФИНИЦИИ

Член 1

1. Оваа Конвенција се применува на сите лица што се вработени од јавните органи, доколку на нив не се применливи поповолните одредби од другите меѓународни Конвенции за трудот.

2. Степенот до кој гаранциите предвидени во оваа Конвенција ќе се применуваат на вработените од повисоките нивоа, чиешто функции нормално вклучуваат носење политики или управување или на вработените чиешто должности се од строго доверлива природа, ќе се одредуваат со националните закони или прописи.

3. Степенот до кој гаранциите предвидени со Конвенцијата ќе се применуваат кај вооружените сили и полицијата се одредува во националните закони или прописи.

Член 2

За целите на оваа Конвенција, поимот јавен службеник значи секое лица опфатено со Конвенцијата, во согласност со член 1 од неа.

Член 3

За целите на оваа Конвенција, поимот организација на јавни службеници е било која организација, без оглед на составот, чијашто цел е унапредување и одбрана на интересите на јавните службеници.

ДЕЛ II. ЗАШТИТА НА ПРАВОТО ЗА ОРГАНИЗИРАЊЕ

Член 4

1. Јавните службеници ќе уживаат соодветна заштита од дејствата за дискриминација врз основа на синдикално организирање во поглед на нивното вработување.

2. Таквата заштита особено ќе се применува во поглед на дејствата насочени кон:

(а) воспоставување работен однос со јавен службеник под услов да не се приклучува кон синдикат или да се откаже од членство во организација на јавни службеници;

(б) отпуштање или друг вид предрасуди кон јавен службеник поради членство во организација на јавни службеници или поради учество во нормалните активности на таквата организација.

Член 5

1. Организациите на јавни службеници уживаат целосна независност од јавните органи.
2. Организациите на јавни службеници уживаат соодветна заштита од какви било попречувања од страна на јавните органи, при нивното основање, функционирање или администрација.
3. Посебно, дејствата што се наменети за промовирање на основање на организации на јавни службеници под доминација на јавните органи или за поддршка на организациите на јавни службеници со финансиски или други средства, со цел ставање на таквите организации под контрола на јавните власти, се сметаат за акт на попречување во рамки на значењето на овој член.

ДЕЛ III. ПРОСТОРИИ ШТО ИМ СЕ ОБЕЗБЕДУВААТ НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ НА ЈАВНИ СЛУЖБЕНИЦИ

Член 6

1. Таквите простории ќе им бидат обезбедени на претставниците на признаените организации на јавни службеници, со цел да им се овозможи навремено и ефикасно функционирање, за време и надвор од работното време.
2. Доделувањето на таквите простории нема го нарушува ефикасното работење на засегнатата администрација или служба.
3. Природата или обемот на овие простории се одредува во согласност со методите наведени во член 7 од оваа Конвенција или на друг соодветен начин.

ДЕЛ IV. ПОСТАПКИ ЗА ОДРЕДУВАЊЕ РОКОВИ И УСЛОВИ ЗА ВРАБОТУВАЊЕ

Член 7

Каде што е неопходно се преземаат мерки соодветни за националните услови, со цел да се охрабри и промовира целосен развој и искористување на механизмите за преговори за роковите и условите за вработување меѓу засегнатите јавни органи и организациите на вработени во јавниот сектор или на други такви методи што ќе овозможат учество на јавните службеници во одредувањето на тие прашања.

ДЕЛ V. РЕШАВАЊЕ СПОРОВИ

Член 8

Споровите што произлегуваат во врска со одредувањето на роковите и условите за вработување се решаваат во согласност со националните услови, преку преговори меѓу страните или преку независни и непристрасни механизми, како што се медијација,

помирување и арбитража, воспоставени на начин што ќе обезбеди доверба кај вклучените страни.

ДЕЛ VI. ГРАЃАНСКИ И ПОЛИТИЧКИ ПРАВА

Член 9

Јавните службеници, како и другите работници, имаат граѓански и политички права, коишто се неопходни за нормално реализирање на слободата за здружување, во согласност со обврските што произлегуваат од нивниот статус и природата на нивните функции.

ДЕЛ VII. ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 10

Формалните ратификации на оваа Конвенција се проследуваат до генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот за регистрација.

Член 11

1. Оваа Конвенција е обврзувачка за оние земји-членки на Меѓународната организација на трудот, чишто ратификации се регистрирани од страна на Генералниот директор.
2. Оваа Конвенција влегува во сила дванаесет месеци по датумот на регистрирање на ратификациите од две земји-членки од страна на Генералниот директор.
3. Следствено, Конвенцијата влегува во сила за сите земји-членки, дванаесет месеци од датумот на регистрирање на нивните ратификации.

Член 12

1. Земјата-членка што ја ратификувала оваа Конвенција може да ја откаже истата по истекот на десет години од датумот кога Конвенцијата за прв пат влегла во сила, преку акт испратен за регистрација до Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот. Ова откажување нема да има ефект додека не измине една година од датумот на кој што е регистрирано.
2. Секоја земја-членка што ја ратификувала оваа Конвенција и што во временски период од една година по истекот на периодот од десет години наведен во претходниот став, не го искористи правото за откажување дадено со овој член, ќе биде обврзана за период од следните десет години, а потоа може да ја откаже оваа Конвенција по истекот на секој нов период од десет години согласно со условите предвидени со овој член.

Член 13

1. Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот ги известува сите земји-членки на Меѓународната организација на трудот за регистрирањето на ратификациите и актите за откажување доставени од страна земјите-членки на Организацијата.

2. При известувањето на земјите-членки на Организацијата за регистрацијата на втората ратификација, Генералниот директор ги известува земјите-членки на Организацијата за датумот по којшто Конвенцијата ќе влезе во сила.

Член 14

Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот го известува Генералниот секретар на Обединетите нации за регистрирањето во согласност со член 102 од Повелбата на Обединетите нации, наведувајќи ги деталите за сите ратификации и акти на откажување регистрирани во согласност со одредбите од претходните членови.

Член 15

Управувачкото тело на Меѓународната канцеларија на трудот, кога ќе смета за неопходно, доставува извештај до Генералната конференција за спроведувањето на оваа Конвенција и ја проверува подготвеноста на Конференцијата да го стави прашањето за нејзина целосна или делумна ревизија на својата агенда.

Член 16

1. Доколку Конференцијата донесе нова Конвенција за целосно или делумно ревидирање на оваа Конвенција, освен ако со Конвенцијата не се предвидува поинаку:

(а) ратификацијата од страна на земјата-членка на новата ревидирана Конвенција *ipso jure* вклучува откажување од оваа Конвенција, не доведувајќи ги во прашање одредбите од член 12 погоре, ако и кога новата ревидирана Конвенција ќе влезе во сила;

(б) од датумот кога новата ревидирана Конвенција влегува во сила, оваа Конвенција престанува да биде отворена за ратификација од страна на земјите-членки.

2. Оваа Конвенција во секој случај останува во сила во нејзината постоечка форма и содржина за оние земји-членки коишто ја ратификувале, а не ја ратификувале ревидираната конвенција.

Член 17

Англиската и француската верзија на текстот на оваа Конвенција се подеднакво веродостојни.